Yargıtay CGK E.2024/402 K.2026/448 (01.07.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2024/402 E. , 2026/448 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 1. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2132-441

I. HUKUKİ SÜREÇ

Teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçundan sanığın 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 81/1, 35/2, 62, 53... . maddeleri uyarınca 10 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna ve cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ilişkin Kayseri 1. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 07.09.2022 tarihli ve 29-427 sayılı hükmün, sanık ve müdafii tarafından istinaf edilmesi üzerine Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesince 02.03.2023 tarih ve 2132-441 sayı ile yargılama giderleri yönünden düzeltilerek istinaf başvurularının esastan reddine; bu hükmün de sanık ve müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesince 25.12.2023 tarih ve 4852-8401 sayı ile oy çokluğuyla onanmasına, karar verilmiştir.

Daire Üyesi ...; "Olayın aniden geliştiği, sanığın, inceleme dışı sanık ...'ın katılanı öldürmeye teşebbüs eylemine iştirak iradesi taşıdığına dair yeterli delil bulunmadığı, bu nedenle sadece kendi kasten yaralama eyleminden sorumlu tutulması gerektiği," görüşüyle karşı oy kullanmıştır.

II. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 21.02.2024 tarih ve 36368 sayı ile; "...Sanığın, inceleme dışı sanık ...'ın katılanı bıçakla öldürmeye teşebbüs fiiline iştirak iradesiyle ve icrai davranışlarla fiil üzerinde ortak hâkimiyet kurmak suretiyle katıldığına ilişkin delil bulunmadığı gibi TCK'nın 39. maddesi kapsamında maddi veya manevi yardım mahiyetinde suçun işlenmesini kolaylaştıran herhangi bir davranışının da tespit edilmediği, sanığın ve ...'ın katılana yönelik eylemlerinin aralarında kast ve eylem birlikteliği olmadan birbirlerinden müstakil olarak gerçekleştiği, bu nedenle sanığın katılana tekme ve tokatla vurması şeklindeki sınırlı eyleminden dolayı kasten yaralama suçundan cezalandırılması gerektiği," düşüncesiyle itiraz yoluna başvurmuştur.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 1. Ceza Dairesince 09.07.2024 tarih ve 1856-5209 sayı ile itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

III. UYUŞMAZLIĞIN KAPSAMI ve KONUSU

Sanık hakkında mala zarar verme suçundan miktar itibarıyla kesin nitelikteki hükme yönelik istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, inceleme dışı sanık ... hakkında müsnet suçtan verilen mahkûmiyet hükmü ise Özel Dairece onanmak suretiyle kesinleşmiş olup itirazın kapsamına göre inceleme sanık hakkında teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçundan kurulan hükümle sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; mağduru darp eden sanığın, inceleme dışı sanık ...'ın mağdura yönelik teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçuna iştirak iradesi ile katılıp katılmadığının, bu bağlamda eyleminin hukuki niteliğinin belirlenmesine ilişkindir.

IV. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya içeriğinden;

12.08.2019 tarihinde saat 20.30 sıralarında Talas ilçesindeki bir parkta bir kavga olduğunun ihbar edilmesi üzerine olay yerine intikal edildiği, isminin sonradan ... olduğu tespit edilen sanığın alkollü olup çevresindekilere bağırarak bir şeyler söylediğinin görüldüğü, yapılan mülakatta, ... ve ... isimli arkadaşlarıyla tartıştıklarını anlattığı, bu sırada haber merkezinden, ... ismindeki bir şahsın bıçakla yaralanması nedeniyle hastaneye getirildiği ve hayati tehlikesinin bulunduğu yönünde anons geçilmesi üzerine sorulduğunda, sanığın bu şahıslarla kavga ettiğini, ancak bıçak hakkında bilgisinin olmadığını söylediği, aynı gün saat 21.50'de aldırılan adli raporunda sağ el metacarpal distalinde ödem-hassasiyet mevcut olan sanığın 117 promil alkollü olduğu anlaşılarak soruşturma işlemlerine başlandığı,

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göğüs Cerrahisi Yoğum Bakım Ünitesine alınan mağdura sol akciğerde ses azalması nedeniyle toraks tüpü uygulandığı, takip amacıyla yoğun bakımda yatırılan mağdurun 16.08.2019 tarihinde taburcu edildiği,

03.12.2019 tarihli fotoğraf teşhis tutanağında; mağdurun kendisini darp eden kişinin sanık, bıçakla yaralayan kişinin ise inceleme dışı sanık ... olduğunu kesin olarak teşhis ettiğinin bildirildiği,

Kayseri Adli Tıp Şube Müdürlüğünün 23.03.2021 tarihli raporuna göre; mağdurda sol aksiller hatta 2 cm'lik lineer kesi, sol humerusta birbirine yakın komşulukta 2'şer cm ebadında lineer kesi olmak üzere toplamda üç adet kesici delici alet yaralanması mevcut olup aksiller bölgeye isabet ederek pnömotoraksa neden olan yaralanmanın mağdurun hayatını tehlikeye soktuğu ve basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek nitelikte olmadığı,

Sanığın eylemi nedeniyle basit şekilde yaralanan ...'un şikâyetçi olmaması üzerine Kayseri Cumuriyet Başsavcılığınca 13.01.2022 tarih ve 38468 sayı ile ek kovuşturmaya yer olmadığına karar verildiği,

Anlaşılmaktadır.

Mağdur; arkadaşları ..., ... ve ... ile birlikte araçla dolaşmaktayken ...'in bir işi olduğunu söyleyip bahse konu parka gitmek istediğini, olay yerine vardıklarında ...'in araçtan inerek beş kişilik bir grubun yanına gittiğini, kendilerinin araçta kaldıklarını, daha sonra bağırış sesleri duyduklarını, ...'in hemen araca geri koştuğunu, kendisinin de aracı çalıştırmayı denediğini, bu esnada teşhiste bulunduğu sanığın kendisini tekmelediğini, daha sonra ...'ın ise bıçakla kendisini yaraladığını,

Tanık ...; mağdurun kullandığı araç ile şehir içinde gezdiklerini, ...'un sağ arka koltuğa geçtiğini, kendisinin de mağdurun arkasında oturduğunu, parkın yanında geçerken aile dostları olan sanık ve yanındaki ...'ı tesadüfen görerek araçtan indiğini, iddia edildiği gibi aralarında uyuşturucu madde alım satımı ile ilgili bir görüşme geçmediğini, sigarasını yakmak için sanıktan ateş istediğini, bu sırada ...'ın da şoför koltuğunda oturmaya devam eden mağdur ile konuşmakta olduğunu, sanığın birden sigarasını ağzından alıp kırdığını, kendisinin de tepki göstermesi üzerine yüzüne yumruk yediğini, sanığın alkollü olduğunu anlayınca oradan kaçıp gittiğini, sonrasında gelişen olayları bilmediğini,

Tanık ... ... soruşturmada; mağdurun kullandığı araç ile şehir içinde biraz dolaştıklarını, ... isimli arkadaşlarının ön koltukta, kendisi ve ...'in de arka koltukta oturmakta olduklarını, bir

parkın önünden geçtikleri sırada ...'in araçtan inmek istediğini, kendilerinin de nereye gideceklerini düşündükleri esnada dışarıdan bağırışların duyulduğunu, baktıklarında ...'in araca doğru koşup arka koltuğa binmeye çalıştığını, kapıyı kapatamadan yanlarına gelen sanığın ...'e saldırdığını, tekme ve tokatlarla ...'e vurduğunu, daha sonra aracı da tekmelediğini, sanığın yanında beş kişi daha olduğunu, bu şahısların da bağırıp küfrettiklerini, sanığın şoför kapısını zorlayarak açtığını, mağdura da aynı şekilde tekme ve tokatlarla vurduğunu, mağdurun kendisini savunmaya çalıştığını, devamında sanığın mağduru bırakarak aracın ön tarafına yöneldiğini ve elleriyle araca vurmaya başladığını, akabinde yüzünü kanlı gördüğü ...'in araçtan inerek yayan kaçıp gittiğini, arkasından kimsenin takip etmediğini, sonra sanığın arkadaş grubu içinde bulunan 19-20 yaşlarında, beyaz tenli, 1.60 cm boylarında, hafif kilolu, siyah saçlı ve bıyıklı şahsın mağdura defalarca yumrukla vurduğunu, bu sırada oradan geçmekte olan bir şahsın sanık ve yanındakileri araçtan uzaklaştırdığını, mağdurun da bu durumu fırsat bilerek gaza basıp oradan kaçtıklarını, yolda herkese iyi olup olmadıklarını sorduğunu, mağdurun kendini kontrol ettiğinde kolunun kanadığını söylediğini, buradan hep birlikte hastaneye geçtiklerini, kavga sırasında sanık ve eşkâl bilgisini verdiği şahsın elinde bıçak görmediğini, ancak mağduru ... ismindeki diğer şahsın bıçakladığını düşündüğünü,

Kovuşturmada; olayın birden geliştiğini, olaydan sonra mağdurun kendisine ilk vuran kişinin ... olduğunu söylediğini, bu nedenle sanığın adını verdiğini, yoksa kendisini tanımadığını, grup içerisinden bir kişinin daha mağdura vurduğunu, bu kişinin eşkâl bilgilerini soruşturma aşamasında verdiğini, ancak şahsın huzurda bulunan ... olmadığını,

İnceleme dışı sanık ...; arkadaşı olan sanıkla birlikte ...'den uyuşturucu madde almak için parkta buluştuklarını, ...'in bir araçla yanlarına geldiğini, içinde arkadaşlarının da olduğunu, aracın sağ arka kapısından inerek sanık ile konuşmaya başladığını, bu esnada kendisinin de şoför tarafında oturan mağdur ile selamlaştığını, bir ara baktığında sanığın ...'in ağzındaki sigarayı çekip aldığını gördüğünü, bunun üzerine ...'in sanığa küfrettiğini, sanığın da ona tekme ve tokatla vurduğunu, devamında mağdurun aracı çalıştırdığını, ...'in sağ arka taraftan araca binip kapıları kilitlediğini, sanığın aracın kapılarını açamayınca sol aynaya eliyle vurduğunu, aracın hızlıca oradan uzaklaştığını, aralarında madde alışverişi yaşanmadığını, kendisinin kimseye vurmadığını, yanlarında başka kimsenin de olmadığını,

Beyan etmişlerdir.

Sanık; olay günü akşam saatlerinde arkadaşı olan ...'ın evine geldiğini, kendisinden numarasını aldığı ...'i arayıp uyuşturucu madde bulmasını istediğini, parkta buluşmak üzere sözleştiklerini, kendisinin de ... ile birlikte parka gittiğini, ...'in de bir araçla yanlarına geldiğini, ...'in araçtan inip kendisiyle konuşmaya başladığını, bu sırada aracın şoför koltuğunda oturan mağdurun, ...'a kağıda sarılı şekilde madde verdiğini gördüğünü, devamında ...'in kendisinden çakmak istediğini, bir an ...'in ağzındaki sigarasını eline aldığını, bunun üzerine ...'in; "Ne yapıyorsun? ..ına koyduğumun çocuğu, onun içinde jamaika var." dediğini, kendisinin sigarayı kırıp yere attığını ve bu hakareti kabul edemediği için ...'e vurduğunu, onun da araca koşup kapıyı kilitlediğini, mağdurun da gaza basarak kaçtıklarını, bu esnada aracın sol aynasına vurup kırdığını, ...'ın mağdurun yanında olduğunu ancak vurduğunu ve elinde bıçak olup olmadığını görmediğini, mağduru darp etmediğini, öncesinden tanımadığını savunmuştur.

V. GEREKÇE

A. Uyuşmazlık Konusuyla İlgili Mevzuat ve Açıklamalar

Ceza Genel Kurulunun başta 16.04.2025 tarihli, 173-166 sayılı ve 22.04.2025 tarihli, 196-181 sayılı kararları ile müstakar kararlarında da belirtildiği üzere;

Bir kişi tarafından işlenmesi mümkün olan bir suçun birden fazla kişi tarafından işlenmesi hâlinde sorumluluk statüleri suça iştirak hükümlerine göre belirlenecektir. 765 sayılı (mülga) Türk Ceza Kanunu'nda suça asli ve fer'i iştirak ayrımı yapılmakta iken 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda suça iştirak şekilleri faillik ve şeriklik olarak düzenlenmiştir. 765 sayılı (mülga) TCK'nın 64/1. maddesinde suça asli iştirak düzenlenirken "fiili irtikap etmek" ve "doğrudan doğruya beraber işlemek" ifadelerine yer verilmiştir. "Fiili irtikap etmek ancak suçun kanuni tarifine uygun bir şekilde gerçekleştirilmesi, yani, icrai hareketlerin yapılması halinde söz konusudur." (doktrindeki bir esere atıf) "Fiili doğrudan doğruya beraber işleyen ifadesinden fiili icra eden kişi ile diğer şahsın bir işbirliği söz konusudur. Ve onun fiiliyle suçu meydana getiren icrai hareketlerinin aynı zamanda olması gerekmektedir." (doktrindeki bir esere atıf).

Müşterek faillik, 5237 sayılı TCK'nın 37. maddesinin 1. fıkrasında; "Suçun kanuni tanımında yer alan fiili birlikte gerçekleştiren kişilerden her biri, fail olarak sorumlu olur." şeklinde düzenlenmiştir. Müşterek faillikte birlikte suç işleme kararının yanı sıra, fiil üzerinde müşterek hâkimiyet kurulduğu için her bir suç ortağı fail statüsündedir. Müşterek faillik, suçun icrai hareketlerinin birlikte gerçekleştirilmesidir.

TCK'nın 37. maddesinin birinci fıkrasında düzenlenen müşterek faillikten bahsedebilmek için, suçu birlikte işleme kararı ve fiil üzerinde müşterek hâkimiyet kurma şartlarının beraber gerçekleşmesi gerekmektedir.

Müşterek faillerden birinin kastının diğerine göre daha yoğun olması, müşterek fail olarak sorumlu tutulmasını engellemez. Suçun icrasına başlanmadan önce veya en geç icrası sırasında oluşması gereken birlikte suç işleme kararı, müşterek faillik için yeterlidir.

İştirak iradesi, suça katılanların birbirinden ayrı hareketlerini bir bütün hâline getiren, onları bağlayan manevi bir bağdır (YCGK 20.02.2020 tarihli ve 145-116 sayılı). Mevcut katkı somut olayın özelliklerine göre zımni olarak veya ani ortaya çıkan bir karar biçiminde de olabilir.

Doktrinde bir kısım yazarlarca, kararlaştırılan hareketlerin sınırı dışında kalıyorsa meydana gelen farklı suçtan, sadece bu hareketleri yapanların mesul bulundukları; yok eğer kararlaştırılan hareketlerin kapsamı içinde ise ortaya çıkan farklı sonuçtan (kararlaştırılandan daha hafif veya daha ağır olup olmadığına bakılmaksızın) bütün ortakların birlikte sorumlu olacakları ifade edilmiştir (doktrindeki bir esere atıf). Diğer bir kısım yazarlar ise bu açıklamalara ilaveten, anlaşma dışında kalan netice ile suç ortaklarının hareketleri arasında nedensel bir bağ bulunması gerektiği, ortaklardan birinin anlaşma dışı olarak işlemiş olduğu suçun, öteki ortakların hareketlerinin nedensel bir sonucu olmasının lüzumlu olduğu, ortada böyle bir nedensel bağ yok ise anlaşma dışında kalan suçtan sadece eylemi icra eden failin sorumlu tutulacağı ve en nihayetinde meydana gelen neticenin beşeri deney kurallarına göre olağan ve öngörülebilir bir netice olması gerektiğini dile getirmektedirler (doktrindeki bir esere atıf).

Birlikte suç işleme kararı olmaksızın birbirinden habersiz birden fazla kişi tarafından aynı konu üzerinde aynı suçun aynı anda işlenmesi hâlinde ise yan yana faillik söz konusu olacaktır. Ancak suçun failleri arasında böyle bir müşterek suç işleme kararı mevcut değilse, bu kişilerin müşterek fail olarak sorumlu tutulması söz konusu değildir. Bu durumda birbirinden habersiz hareket eden kişilerin sorumluluğunu bizzat kendi davranışları göz önünde tutularak tayin etmek mümkün olacaktır (doktrindeki bir esere atıf).

Öte yandan, "...İştirak iradesinin söz konusu olabilmesi için belli bir suçun gerçekleştirilmesinin bilinmesi ve istenmesinin yanı sıra kendi davranışı ile diğerlerinin davranışına katkıda bulunmak bilinç ve iradesi de gereklidir. İştirakte söz konusu olan isteme, belli bir suçun işlenmesini istemedir. Yoksa belirsiz sayıda suçların işlenmesi için

kişilerin tahrik edilmesi sonucu işlenen suçlarda iştirak söz konusu değildir..." (doktrindeki bir esere atıf). İştirak iradesinde önemli olan ve suça katılanlarca bilinip istenen husus suç değil, suçta işbirliğidir. İştirak iradesinin oluşma zamanı, suçtan önce ya da suç işlenirken olmalıdır. Suç işlendikten sonra iştirak iradesinden bahsedilemez(YCGK 28.12.2022 tarihli ve 296-860 sayılı).

Son olarak; amacı, somut olayda maddi gerçeğe ulaşarak adeleti sağlamak, suçu işlediği sabit olan faili cezalandırmak, kamu düzeninin bozulmasını önlemek ve bozulan kamu düzenini yeniden tesis etmek olan ceza muhakemesinin en önemli ve evrensel nitelikteki ilkelerinden birisi de öğreti ve uygulamada; suçsuzluk ya da masumiyet karinesi olarak adlandırılan kuralın bir uzantısı olan ve Latincede; in dubio pro reo olarak ifade edilen şüpheden sanık yararlanır ilkesidir. Bu ilkenin özü, ceza davasında sanığın mahkûmiyetine karar verilebilmesi bakımından göz önünde bulundurulması gereken herhangi bir soruna ilişkin şüphenin, mutlaka sanık yararına değerlendirilmesidir. Oldukça geniş bir uygulama alanı bulunan bu kural, dava konusu suçun işlenip işlenmediği, işlenmişse sanık tarafından işlenip işlenmediği veya gerçekleştirilme biçimi konusunda bir şüphe belirmesi hâlinde de geçerlidir. Sanığın bir suçtan cezalandırılabilmesinin temel şartı, suçun hiçbir şüpheye mahal bırakmayacak kesinlikte ispat edilmesidir. Gerçekleşme şekli şüpheli veya tam olarak aydınlatılamamış olay ve iddialar sanığın aleyhine yorumlanarak mahkûmiyet hükmü kurulamaz. Ceza mahkûmiyeti; herhangi bir ihtimale değil, kesin ve açık ispata dayanmalı, bu ispat hiçbir şüphe ya da başka türlü oluşa imkân vermemelidir. Toplanan delillerin bir kısmının gözetilip diğer kısmı göz ardı edilerek ulaşılan kanaat üzerinden yüksek de olsa bir ihtimalle sanığı cezalandırmak, ceza muhakemesinin en önemli amacı olan gerçeğe ulaşmadan hüküm vermek anlamına gelecektir (YCGK, 11.6.2013 tarihli ve 36-294 sayılı).

Şu hâlde, sanığa isnat edilen fiilin sanık tarafından icra edildiğinin kabulü için gerekçeli ve muhtemel şüphenin tamamen yenilmesi gerekir. Zira kabili te'lif olmayan şüphe ile gerçeğin yan yana mevcudiyeti ile vicdani kanaate ulaşılmasının, mantık ve hukuk kuralları bakımından mümkün olduğu söylenemez.

B. Açıklamalar Işığında Uyuşmazlık Konusu Değerlendirildiğinde

Sanık ve inceleme dışı sanık suç mahalline tanık ...'den uyuşturucu madde temin etmek amacıyla gelmiştir. Sanığın, ...'in ağzındaki sigarayı birden alıp içmeye başlaması üzerine kavganın aniden geliştiği ve bu hareketine karşılık ...'in küfretmesi nedeniyle onu tekme ve tokatlarla dövdüğü anlaşılmıştır. ...'in kendisini korumak amacıyla olay yerine geldiği araca doğru koşması üzerine sanık peşinden gitmiş, kapıyı açarak arka koltukta oturan ...'e yönelik eylemlerini burada da devam ettirmiştir. Bu sırada sürücü koltuğunda oturan mağdurun aracı çalıştırmak istemesi nedeniyle sanık bu kez mağdura yönelmiş ve açık olan camdan içeriye uzanarak mağdura yumruk atmıştır. Akabinde kapıyı da açıp mağduru tekmelemiştir. Gerçekleştirildiği zaman dilimi itibarıyla karanlık olan olay yerinde güvenlik kamerası da bulunmadığından, olayın seyrine uygun düşen tek görgü tanığı olan ...'un olayın hemen akabindeki ilk anlatımı dikkate alındığında sanık hiçbir engel hâl bulunmamasına karşın mağdura yönelik saldırısını sürdürmemiş ve eylemine kendiliğinden son vererek daha sonra aracın ön kısmına yönelmiş ve araca tekme atmaya başlamıştır. Bu olaylar meydana gelirken mağdura karşı herhangi bir eylemde bulunduğu açığa çıkarılamayan inceleme dışı sanık ..., ani bir kararla yöneldiği mağduru defalarca yumruk atmak ve bıçakla vurmak suretiyle yaralamıştır. Sanık ve inceleme dışı sanığın olay yerine geliş amaçları gözetildiğinde, aralarında önceden alınmış öldürme bir kararın varlığı kanıtlanamamıştır. ...'ın bıçakla yaralama fiiline katıldığına ya da meydana gelen sonucu kolaylaştırdığına veyahut mağdurun savunmasını zorlaştırdığına dair bir davranışı da ortaya konulamayan sanığın, eylem anında oluşan suç işleme iradesi ile hareket ettiğini söylemek de mümkün görünmemektedir. Kaldı ki, ...'ın eylemleri vuku bulurken sanığın araca vurduğu ve yan

aynayı kırdığı belirtildiğinden, olay esnasında bulunduğu konum itibarıyla da ...'ın fiiline engel olma imkânına sahip olmadığı meydandadır. Bu cihetle, mahkeme kararında yer verilen, sanığın mağdurun vücudunun muhtelif yerlerine vurarak darp ettiği sırada diğer ...'ın da mağduru bıçakla yaralamak suretiyle fiil üzerinde müşterek hâkimiyet kurdukları şeklindeki gerekçe dosya kapsamıyla örtüşmemektedir.

Kavganın sanık ve tanık ... arasında başlaması, mağdurun herhangi bir şekilde bu olaya dahil olmaması, sanığın, aralarında husumet iddiası da ileri sürülmeyen mağduru öldürmeye çalışması için haklı bir nedeninin bulunmaması, sanığın, inceleme dışı sanığın bir dahli olmaksızın mağdura yönelik kendiliğinden başlattığı eylemine yine kendiliğinden son vermesinden sonra inceleme dışı sanığın ani bir kararla mağduru yaralamış olması, bu vaziyete göre sanığın başlangıçtaki mağdura yönelik darp eylemi ile inceleme dışı sanığın teşebbüs aşamasında kalan öldürme eylemi arasında nedensellik anlamında bir bağlantı bulunmaması hususları bir bütün hâlinde nazara alındığında, mahallinde ikame olunan ve tartışılan delillerin, sanığın öldürme kastıyla hareket ettiğine yönelik gerekçeli/muhtemel şüphenin tamamen ortadan kaldırılması ve sanığın inceleme dışı sanık ...'ın teşebbüs aşamasında kalan kasten öldürme suçuna iştirak ettiği yönünde vicdani kanaat oluşması için yeterli olmadığı, sanık ve inceleme dışı sanığın eylemlerinin birlikte suç işleme iradesi olmaksızın birbirlerinden bağımsız olarak gerçekleştiği, bu nedenle her birinin eyleminin ayrı ayrı değerlendirilmesinin gerektiği anlaşılmakla in dubio pro reo/şüpheden sanık yararlanır ilkesi gereğince sanığın eyleminin kasten yaralama suçunu oluşturduğu kabul edilmelidir.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının kabulüne karar verilmelidir.

VI. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1-Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının KABULÜNE,

2-Yargıtay 1. Ceza Dairesinin 25.12.2023 tarihli ve 4852-8401 sayılı onama kararının sanık ... yönünden KALDIRILMASINA,

3-Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesinin 02.03.2023 tarihli ve 2132-441 sayılı kararının, sanığın eylemine uyan kasten yaralama suçundan cezalandırılması yerine yazılı şekilde hüküm kurulması isabetsizliğinden BOZULMASINA,

4-Dosyanın, CMK'nın 304/2-a maddesi uyarınca kararı veren İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin de bilgi amacıyla Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 17.06.2026 tarihinde yapılan birinci müzakerede yasal ve yeterli çoğunluk sağlanamadığından, 01.07.2026 tarihinde yapılan ikinci müzakerede oy birliğiyle karar verildi.